

det kan der også være fremover. Og vi vil selvfølgelig støtte de ændringer, der måtte komme.

Jeg er ikke enig i spørgerens vurdering af, at vi har gjort det vanskeligere for lige præcis torturofre at få mulighed for at få dansk indfødsret.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu havde vi jo altså i dag besøg i Indfødsretsudvalget af Rehabiliteringscentret for Torturofre, som kunne bevidne, at det siden valget i februar 2005 er blevet sværere for torturofre at komme igennem det nåleøje, der hedder at få dansk indfødsret, på grund af den opstrammede praksis.

Jeg spørger bare, om det ikke er en noget utilsigtet virkning af den opstramning af praksis, at nogle mennesker, som i forvejen har store psykiske problemer, så også får det ekstra lille tryk nedad, der hedder, at vi ikke vil anerkende dem som rigtige danskere med de rettigheder, man nu har, når man er dansk statsborger.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Vores ærinde er ikke og bliver aldrig nogen sinde at forhindre folk, som er torturofre, i at få mulighed for at få dansk indfødsret, hvis det er det, man søger om. Det er ikke vores mål med det her. Vores mål er en retfærdig behandling af alle de ansøgninger, der måtte komme ind.

Nogle gange er der på baggrund af den praksis, der bliver ført, grund til at stramme op. Der er grund til at præcisere nogle steder, så det bliver så retfærdigt som overhovedet muligt. Det forstår jeg har været baggrunden for de ændringer, man har lavet hidtil. Dem står vi fast på, ligesom vi også fremover meget gerne og løbende kigger på, om der er behov for justeringer.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

De sorteste dage, jeg har oplevet her i Folketinget, har været dem, hvor der er blevet fremlagt og vedtaget sådan en bog som den her. Ikke sorte for mig selv personligt, men for landet.

Nu er der heldigvis lys forude. Men lad mig først sige, at under den seneste tids optrævelse af en international terrorcelle i Danmark blev der blandt de unge muslimske formodede terrorister anholdt en ung mand med dansk statsbor-

gerskab. Det er jo en oplysning, der fik det til at løbe koldt ned ad ryggen på en, selv om den egentlig ikke burde forbløffe nogen. Der er tale om en ung mand, som Danmark har taget imod og skænket det kosteligste, vi kan give et menneske udefra, nemlig at blive dansk statsborger og folketingsvælger. I ly heraf synes han at have planlagt enten herhjemme eller et andet sted i Europa at sprede død og ødelæggelse i Allahs navn med en selvmordsbombe.

Er det ikke med god grund, at man med en knugende følelse lader øjnene løbe ned over årets første indfødsretslov, over 117 sider med i alt 4.921, næsten 5.000 fremmede navne på nye statsborgere, og så tænker på, at den anholdte unge mand på et tidspunkt formentlig har stået i en tilsvarende bog med en tilsvarende indfødsretslov?

Vi må blankt erkende, at den sikkerhed, vi gerne vil have for loyalitet mod danskerne, mod Danmark, hos dem, der får dansk indfødsret, får vi aldrig nogen sinde. Det har jo vist sig, at de, der nu er anholdt og sigtet for terrorisme, ligesom de sigtede efter terrorbomberne i London er velfungerende, veltilpassede unge.

Kl. 15.50

Det er ikke elendige stakler. De er ikke, som indvandrerkonsulenter og radikale politikere plejer at forklare befolkningen, udstødte og stigmatiserede ofre for racisme. De er, hvis sigtelsen holder, troende fanatikere, fyldt med hjertets rene ondskab og i stand til at bluffe hele omverdenen. Og mod kynisk og bevidst forstillelse, løgnagtighed og illoyalitet kan vi ikke stille noget op, for vi hverken kan eller vil ransage statsborgerskabsansørgernes hjerte og nyrer. Vi kan kræve løfte om loyalitet, andet og mere kan vi ikke og skal vi ikke, men vi kan da i det mindste sørge for, at der ikke på ny skal fremsættes et lovforslag i Folketinget med 5.000 navne på nye danske statsborgere, hvoraf en betragtelig del dårligt kan gøre sig forståeligt på dansk. Det er mennesker, der fremover kan stemme ved danske folketingsvalg uden at være i stand til at læse en dansk avis med udbytte, endsige vide bare en smule om historien, kulturen og samfundsforholdene i det land, hvis skæbne de fremover skal være medbestemmende om. Og det bliver jo ikke spor anderledes af, at det er torturofre, eller har været torturofre. Torturofre har brug for kærlig omsorg og pleje, men at være torturoffer kan dog aldrig nogen sinde være en særskilt kvalifikation til at få dansk indfødsret.